

soner, de skal kontrollere. Det er endvidere blevet anført, at selv om den gældende Kontrolordning maatte virke tilfredsstillende i Byerne og i de større Afdelinger af Arbejdsløshedskasserne, foregaar Kontrollen i *Forsikringens yderste Forgreninger, d. v. s. i de mindre Afdelinger i Landdistrikterne*, ikke under betryggende Forhold. Der er derfor inden for Udvalget fremsat Ønske om, at denne Ordning ændres saaledes, at Kontrollen udøves af uvildige, uden for Kasserne staaende Personer, eventuelt udpeget af Kommunalbestyrelserne, de kommunale Beskæftigelsesudvalg eller de offentlige Arbejdsanvisningskontorer.

For at bibeholde den nuværende Kontrolordning har man henvist til, at en Kontrol, der udøves af udenforstaaende, erfaringsmæssigt ikke er saa betryggende som den Kontrol, der udøves af Medlemmer af den paagældende Organisation selv. Disse kender dem, der afkontrolleres, bedre end en udenforstaaende, og de har større Chancer for at opklare Forholdet, saafremt nogen skulde gøre Forsøg paa uberettiget at tilegne sig en Fordel. Man har tillige henvist til, at Mulighederne for Misbrug over for en Kontrol, udøvet af kommunale Tjenestemænd eller Tillidsmænd, er betydelig større end Muligheder for Misbrug over for de forsikredes egne Tillidsmænd. Dette Forhold beror tillige i nogen Grad paa, at den *nuværende Kontrolordning hviler paa de enkelte Arbejdsløshedskasseafdelingers fulde solidariske Ansvar*. Har Bestyrelsen for en stedlig Afdeling af en Arbejdsløshedskasse ved fejlagtig Administration paaført Kassen Tab, skal den erstatte dette; kan Dækning i saa Fald ikke opnaas hos Bestyrelsen eller paagældende Medlem(mer), kan Beløbet kræves refunderet af samtlige Medlemmer i vedkommende Afdeling. Som Følge heraf har enkelte Afdelinger i en Række Tilfælde ved ikke ubetydelige Ekstrakontingenter maatte bøde for begaaede Fejl. Under Henvisning hertil er det gjort gældende, at en saadan Ordning ikke vil kunne opretholdes, dersom Kassen ikke selv foretager Kontrollen, og det er blevet anført, at selve den gældende Kontrolordning er indrettet saaledes, at den frister mindst muligt til Misbrug fra de enkelte Medlemmers Side. Hertil kommer — og denne Betragtning er navnlig blevet fremført af Arbejdsdirektøren overfor Ministeriet — at Arbejdsdirektoratet i Løbet af de senere Aar har indført den Ordning, at de offentlige Arbejdsanvisningskontorers Bestyrere gennem Besøg i Afdelingerne inden for deres Omraade fører et Tilsyn, der omfatter samtlige Afdelinger

af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser Landet over, jfr. herom nærmere Udvalgets Forslag til et nyt Stk. 4 i Arbejdsløshedslovens § 34 og de dertil knyttede Bemærkninger.

For saa vidt angaar de Misbrug, der sker ved, at det er selve den kontrollerende Tillidsmand — Kontrolbestyreren —, der tilegner sig Kassens Midler, maa Udvalget herefter mene, at en Ændring i de bestaaende Forhold ikke er paakrævet, idet de enkelte Afdelingers ubetingede Ansvar for besvægte Beløb danner en tilstrækkelig Garanti over for det offentlige paa dette Omraade.

For saa vidt derimod angaar de Misbrug, der sker ved, at de enkelte forsikrede uberettiget opnaar Understøttelse, er der i Udvalget opnaaet Enighed om at indføre et Tilsyn med, at de gældende Regler overholdes. Man har derfor i § 7 stillet Forslag om, at det overdrages Formændene for de kommunale Beskæftigelsesudvalg at føre et nærmere angivet Tilsyn med den Kontrol, der udøves i vedkommende Kommune, hvorhos man i Arbejdsløshedslovens § 34, Stk. 5, har stillet Forslag om, at de offentlige Arbejdsanvisningskontorer fører Tilsyn med Kontrollen efter de i nærværende Lov fastsatte Regler.

Man har iøvrigt formuleret Tilsynsreglerne i § 7 saaledes, at man har fremhævet de kommunale *Beskæftigelsesudvalgs Formænds Pligt* til at føre Tilsyn og *Kassernes Pligt* til at stille Oplysninger m. v. til Raadighed for de tilsynsførende. Kasserne maa her forstaa, at Tilsynet udføres, ikke for at udøve Posekiggeri, men i Samfundets Interesse, og man mener at kunne forvente, at begge Parter vil være indstillet paa et forstaaende Samarbejde.

Tilsynet maa iøvrigt i Hovedsagen udøves derved, at den tilsynsførende til Opfyldelse af Tilsynspligten i *forudømt Omfang skal overvære selve Afkontrolleringen*. Han maa altsaa selv skønne over, hvor hyppigt det er nødvendigt at aflægge Tilsynsbesøg hos Kassen, og for at sikre, at Pligten opfyldes, og at Tilsynet bliver en Realitet, har man udtrykkelig bestemt, at den tilsynsførende *efter hvert Tilsynsbesøg skal foretage Tilførsel i en hos Kassen beroende Protokol*. Ved Afkontrolleringen skal den tilsynsførende — eventuelt ved Stikprøver — overbevise sig om, at ingen oppebærer Understøttelse i Strid med Arbejdsløshedslovens Regler. For at denne Bestemmelse kan gennemføres i Praxis, bliver det nødvendigt, at der ved Arbejds- og Socialministerens Foranstaltning gives de tilsynsførende fornøden Vejledning med Hensyn til Understøttelsesbetingelserne.